

въ праздично царско облѣкло; при краката ѝ лежали двѣ вѣрни слугини, които съшто така погубили сами животъ тѣ си.

Слѣдъ това Августъ обявилъ Египетъ римска областъ. Той се върналъ въ Римъ вече единодържавенъ повелителъ на цѣла държава (30 год. прѣди Хр.). Така римската республика се обърнала на царство (империя).

Х. РИМСКО ЦАРСТВО.

14—70—180—324—395 слѣдъ Хр.

Правление Августово. Сгради. Поети. Тевтобургска гора. Царскій родъ на Августа. Тиверий и Сеянъ. Безумие на Калигула. Нероново злосторничество. Фабиевъ родъ. Растурваніе на Ерусалимъ. Титъ. Херкуланъ и Помпей. Домицианъ. Римски нрави. Честитий периодъ. Траянъ. Маркъ Аврелий. Войнишко господарование. Диоклетианъ. Великий Константинъ и прѣнасение на столицата. Християнство. Юлий отстъпникъ. Великий Теодосий. Отци на църква та.

Правление Августово. Октавий, който се нареклъ *Августъ* (святштеній), управлялъ царство то самоволно, неопрѣдѣлено; нѣ той не отхвърлилъ ни сенатъ тѣ ни консули ти нито други ти чиновници; не живѣлъ богато, и нерачилъ да се нарича царъ, а се нареклъ *императоръ* (което показвало напрѣди: войвода, пълководецъ). Това име прѣминало послѣ и у негови ти прѣемници; освѣнъ това тии зели да се наричатъ и *цѣсари*, за споменъ на Юлия Цѣсаря.

Римскій народъ, уморенъ отъ много размирици и отъ караніе помежду си, билъ благодаренъ отъ настаналий миръ, та на радо сърдце поклонилъ глава на самодържавна та власть. Нѣкой пътъ Хитрий Августъ се прѣсторвалъ.